

Dissabte 27 de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 11,27-28): En aquell temps, mentre Jesús parlava, una dona alçà la veu entre la gent i li digué: «Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar!». Però Ell va respondre: «Més aviat sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!».

«Sortoses les entranyes que et van dur i els pits que vas mamar»

Mn. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Espanya)

Avui escoltem la millor de les lloances que Jesús podia fer de la seva pròpia Mare: «Sortosos els qui escolten la paraula de Déu i la guarden!» (Lc 11,28). Amb aquesta resposta, Jesucrist no rebutja l'apassionada alabança que aquella dona senzilla dedicava a la seva Mare, sinó que ho accepta i va més enllà, bo i explicant que Maria Santíssima és benaurada —sobretot!— pel fet d'haver estat bona i fidel en l'acompliment de la Paraula de Déu.

De vegades em pregunten si els cristians creiem en la predestinació, com hi creuen altres religions. No!: els cristians creiem que Déu ens té reservat un destí de felicitat. Déu vol que siguem feliços, sortosos, benaurats. Fixem-nos que aquesta paraula es va repetint en els ensenyaments de Jesús: «Feliços, feliços, feliços...». «Feliços els pobres, els compassius, els qui tenen fam i set de ser justos, els qui creuran sense haver vist» (cf. Mt 5,3-12; Jn 20,29). Déu vol la nostra felicitat, una felicitat que comença ja en aquest món, encara que els camins per arribar-hi no siguin ni la riquesa, ni el poder, ni l'èxit fàcil, ni la fama, sinó l'amor pobre i humil de qui tot ho espera. La joia de creure! Aquella de la qual parlava el convers Jacques Maritain.

Es tracta d'una felicitat que és més gran encara que la joia de viure, perquè creiem en una vida sense fi, eterna. Maria, la Mare de Jesús, no és solament sortosa per haver-lo portat al món, per haver-lo alletat i criat —com intuïa aquella espontània dona del poble— sinó, sobretot, per haver estat oient de la Paraula i per haver-la posada en pràctica: per haver estimat i per haver-se deixat estimar pel seu Fill Jesús. Com escrivia el poeta: «Poder dir “mare” i sentir-se dir “fill meu” / és la sort que ens envejava Déu». Que Maria, Mare del Bell Amor, pregui per nosaltres.

